

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אגוז בכלי וכלי צף על גבי מים מהו? מי אמרינן: בתר אגוז אזלינן - והא ניח, או דילמא: בתר כלי אזלינן, והא לא ניח?	בעי רבא:									^	◇	ק.
תיקו.										■		ק.
שמן על גבי יין - מחלוקת רבי יוחנן בן נורי ורבנן.										■		ק.
שמן שצף על גבי יין, ונגע טבול יום בשמן - לא פסל אלא שמן	דתנן: [רבנן]									◆	◇	ק.
שניהם חיבור זה לזה.	רבי יוחנן בן נורי:									◆	◇	ק.
בור ברשות הרבים עמוקה עשרה ורחבה שמנה, וזרק לתוכה מחצלת - חייב, חילקה במחצלת - פטור.	אביי:									■	◇	ק.
לאביי דפשיטא ליה דמחצלת מבטלא מחיצה - כל שכן חוליא דמבטלא מחיצה, לרבי יוחנן דמיבעיא ליה חוליא - מחצלת פשיטא דלא מבטלא מחיצתא.										■	◇	ק.
בור ברשות הרבים עמוקה עשרה ורחבה ארבעה מלאה מים וזרק לתוכה - חייב, מלאה פירות וזרק לתוכה - פטור. מאי טעמא? מים לא מבטלי מחיצתא, פירות מבטלי מחיצתא.	ואמר אביי:									■	◇	ק.
הזורק מן הים לאיסריא, ומן האיסריא לים - פטור	תניא נמי הכי:									■		ק.
אם יש במקום זורק עמוק עשרה ורחב ארבעה - חייב.	רבי שמעון:									■		ק.
הזורק ארבע אמות בכותל, למעלה מעשרה טפחים - כזורק באויר, למטה מעשרה טפחים - כזורק בארץ.										■		ק.
הזורק בארץ ארבע אמות - חייב.										■		ק.
והא לא נח										⚡		ק.
בדבילה שמינה שנינו.	רבי יוחנן:									!	◇	ק.
זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחור כל שהוא - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבנן.	רב יהודה אמר רב אמר רבי חייא:									■	◇	ק.
לרבי מאיר דאמר חוקקין להשלים - מיחייב	[לרבי מאיר]									◆	◇	ק.
לרבנן דאמרי אין חוקקין להשלים - לא מיחייב.	[לרבנן]									◆	◇	ק.
זרק למעלה מעשרה, והלכה ונחה בחור כל שהוא - רבי מאיר מחייב	תניא נמי הכי: [רבי מאיר]									◆	■	ק.
פטורין.	חכמים:									◆	■	ק.
תל המתלקט עשרה מתוך ארבע, וזרק ונת על גביו - חייב.	רב יהודה אמר רב:									■	◇	ק.
מבוי ששנה לתוכו ונעשה מדרון לרשות הרבים או שנה לרשות הרבים ונעשה מדרון לתוכו - אותו מבוי אינו צריך לא לחי ולא קורה.	תניא נמי הכי:									■		ק.
תל המתלקט עשרה מתוך ארבע, וזרק ונת על גביו - חייב.	רבי חנינא בן גמליאל:									■		ק.
זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות - פטור, חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות - חייב.										■		ק.
והא לא נח										⚡		ק.
והוא שנת על גבי משהו.	רבי יוחנן:									!	◇	ק.
זרק חוץ לארבע אמות ודחפתו הרוח והכניסתו, ואף על פי שחזרה והוציאתו - פטור. אחזתו הרוח משהו, אף על פי שחזרה והכניסתו - חייב.	תניא נמי הכי:									■		ק.
תוך שלשה לרבנן - צריך הנחה על גבי משהו.	רבא:									■	◇	ק.
יטיב מרימר וקאמר לה להא שמעתא.	[מרימר]									○		ק.
לאו היינו מתניתין	רבינא למרימר:									⚡	◇	ק:
והוא שנת על גבי משהו	ואמר רב יוחנן:									■	⚡	ק:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק:
מתגלגל קאמרת? מתגלגל - אין סופו לנוח, אבל האי - כיון דסופו לנוח, אף על גב דלא נח כמאן דנח דמי קא משמע לן.	אמר ליה: [מרימר]											ק:
הזורק בים ארבע אמות - פטור.												ק:
אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו, הזורק לתוכו ארבע אמות - חייב.												ק:
וכמה הוא רקק מים - פחות מעשרה טפחים.												ק:
רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו, הזורק בתוכו ארבע אמות - חייב.												ק:
בשלמא הילוך הילוך תרי זמני, הא קא משמע לן: הילוך על ידי הדחק - שמיה הילוך, תשמיש על ידי הדחק - לא שמיה תשמיש. אלא רקק רקק תרי זמני למה ליל? חד בימות החמה, וחד בימות הגשמים. וצריכי, דאי תנא חדא הוה אמינא הני מילי בימות החמה - דעבידי אינשי דמסגי לאקורי נפשיהו, אבל בימות הגשמים - לא. ואי אשמעינן בימות הגשמים - דכיון דמיטנפי לא איכפת להו, אבל בימות החמה - לא.	אמר ליה ההוא מרבנן לרבא:											ק:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא הוי ארבע אמות, אבל היכא דהוי ארבע אמות - אקופי מקפי ליה.	אביי:											ק:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא, הני מילי - היכא דהוה ארבעה, אבל היכא דלא הוה ארבעה - מיפסעי פסעי ליה.	רב אשי:											ק:
ואודא רב אשי לטעמיה												ק:
האי מאן דזריק ונח אגודא דגמלא - מיחייב, שהרי רבים בוקעין בו.	דאמר רב אשי:											ק:
הזורק מן הים ליבשה, ומן היבשה לים, ומן הים לספינה, ומן הספינה לים, ומן הספינה לחבירתה - פטור.												ק:
ספינות קשורות זו בזו - מטלטלין מזו לזו. אם אינן קשורות, אף על פי שמוקפות - אין מטלטלין מזו לזו.												ק:
ספינה, רב הונא אמר: מוציאין הימנה זיו כל שהוא, וממלא.	איתמר: [רב הונא]											ק:
עושה מקום ארבעה וממלא.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											ק:
מוציא הימנה זיו כל שהוא וממלא	רב הונא:											ק:
כרמלית מארעא משחינו, ואוירא מקום פטור הוא, ובדין הוא דזיו נמי לא ליבעי, אלא כי היכי דליהוי ליה היכרא.	קסבר: [רב הונא]											ק:
עושה מקום ארבעה וממלא.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											ק:
כרמלית משפת מיא משחינו, מיא ארעא סמיכתא, אי לא עביד מקום ארבעה - קא מטלטל מכרמלית לרשות היחיד.	קסברי: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]											ק:
ולרב הונא דאמר מוציא הימנה זיו כל שהוא וממלא, זימנין דליכא עשרה, וקא מטלטל מכרמלית לרשות היחיד	רב נחמן לרבה בר אבוה:											ק:
גמרינן, דאין ספינה מהלכת בפחות מעשרה.	אמר ליה: [רבה בר אבוה]											ק:
והא מורשא אית לה												ק:
גשושי אזלי קמה.	רב ספרא:											ק:
לרב חסדא ולרבה בר רב הונא, דאמרי: עושה מקום ארבעה וממלא, שופכין דידיה היכי שדי להו?	רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין:											ק:
וכי תימא: דשדי להו באותו מקום												ק:
מאיסי ליה												ק:
דשדי להו אדפנא דספינה.												ק:
והא איכא כחו												ק:
כחו בכרמלית לא גזרו.												ק:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ב
שבת-הזורק	מאן דאמר											
מימרא	ומנא תימרא											
מקרא-key:	דתניא: [ת"ק]											